

инв. 3767

57

ВАРНАДСКИ

инд. 07

ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

Journal de la municipalité de Varna

Издава Варненската градска община — Organe officiel de la mairie de Varna.

Излиза двуседмично — редактира комитетъ.

Цена 2 лева

Абонаментъ за България:
за година — 50 лв.
за бмесеца — 30 лв.

ОБЯВЛЕНИЯ:
официални по 250 лв. на кв. см.
търговски — по споразумение

Всичко за вестника
се изпраща чрезъ кметството
— Варна.

Нашата тази годишна програма

Съ настоящия брой нашия вестникъ встъпва въ своята тридесетъ и осма годишнина.

Както въ миналото, така и сега, може би, се повдига въпросътъ до колко е оправдано издаването на единъ „Общински вестникъ“.

Като оставимъ настрана значителния фактъ, че вестника е преосъществувалъ въпреки всичко, единъ действително дълъгъ периодъ отъ време, тръбва да напомнимъ една отъ голъмо значение истина.

Както мѣстния ежедневенъ печатъ, така и столичния, поради естеството на тяхното предназначение, не могатъ да предаватъ въпроситъ въ голъми подробности отъ които се интересуватъ гражданитъ на даденъ населенъ пунктъ.

Позната истина е, че населението често пѣте се отнася съ едно равнодушие къмъ разпоредбитъ на разнитъ администрации, особено, когато тѣзи разпоредби сж предадени на кжсо въ ежедневницитъ. Преобладающия манталитъ на мнозинството отъ народа има нужда отъ едно по-осезателно средство за привличане вниманието му. Подробностиитъ на всяка разпоредба, подобно на лжчитъ на силни прожектори тръбва да осветяватъ и онава което се таи и въ най-малкитъ гънки на мисълта, която е ръководѣла автора на разпоредбата. Този начинъ на действие ще има винаги за резултатъ предотврътането на грѣшки, опущения и, даже, въ не малко случаи престѣпления.

Съ рискъ да се повторимъ въ своята основна мисълъ — веднѣжъ вече казана по-горе, ние подчертаваме още единъ пѣтъ, че между обсега на ежедневния печатъ и този на общинитъ има сжществена разлика. Нѣщо по-вече, когато работата се сведе пѣкъ до чисто локални разпоредби, тяхното популяризиране е още по ограничено, едно защото професионалиститъ журналисти ще разгласятъ само есенцията на разпоредбата и второ, понеже тя нѣма да се помѣсти въ столичния печатъ, числото на научилитъ я ще бжде сравнително по-ограничено. Признавайки голъмата заслуга на ежедневния печатъ въ своевременното осветляване на населението по разнитъ жизнени обществени въпроси, ние все пакъ смѣтаме, че наредъ съ него тръбва да върви и общинския печатъ, който безъ да се явява като пречка на първия, ще доосветлява (доразяснява) много отъ актуалнитъ въпроси.

А такива въпроси се низатъ почти ежедневно единъ следъ другъ и широкото гражданство, често пѣтъ, поради недостатъчна осведоменостъ, бива изложено на изненади и санкции.

Ето еднѣ отъ никого, върваме, неоспорващъ аргументъ, който напълно не само оправдава, но и налага издаването на общинския вестникъ.

Ръководена отъ тази истина, редакцията на нашия вестникъ е взела всички необходими мѣрки, щото всяки излъзалъ, брой съ своето разнообразно съдържание.

Да изпълнимъ дългътъ си!

Отгодина нагодина общината все повече и повече се явява като носителка на блага, които сж тѣсно свързани съ ежедневиия животъ на гражданството. Ако хвърлимъ единъ погледъ назадъ къмъ първитѣ години на нащо освобождение, ще видимъ, че общината тогава е имала твърде ограничени функции предназначени да урегулиратъ гражданския животъ и да му създаватъ блага. Всѣка следъ това, обаче, измината година носи ново активно участие на общината въ общежитието. Това участие се особено много разширява съ напредъкъ на техниката, която носи твърде много блага, но блага които отдѣлния гражданинъ не може самъ да ги има за себе си, безъ прѣкото участие на общината.

Водоснабдяване, електрификация, кланици модерни, машинизирани пожарни команди, благоустройство, санитарни и ветеринарни уредби и пр. и пр. това сж блага, които само мощнитѣ средства на общината могатъ да ги превърнатъ отъ мечти въ действителност.

Тамъ, гдето на чело на общинитѣ сж застанали енергични, просвѣтени, предвидливи и искрено преданни къмъ службата си деятели, много по-лесно сж бивали преодолявани пречкитѣ застанали по творческия пътъ на подобнитѣ ръководители. Такива то ръководители сж дали, даватъ и ще даватъ и за въ бъдеще на своитѣ съграждани блага, които осмислятъ живота и го тикътъ къмъ културенъ напредъкъ.

Веднага, обаче, трѣбва да се отбележи и дебело подчертае, че успѣхитѣ въ създаването на блага и напредъкъ, сж биле многократно по-вече и по-голѣми, когато гражданството въ своето болшинство, е бивало групирано около своитѣ общински ръководители и искрено имъ е сътрудничело.

И обратното, гражданство, което е свикнало, съ отдавна отживѣлата формула „общината е длъжна да Направи това и това“, такова гражданство се явява, като спирачка

да стане като една необходимостъ въ живота на варненското гражданство.

Надявайки се, че това ще бжде добре оценено отъ абонатитѣ на вестника и всѣки другъ гражданинъ, ние ще гледаме да оправдаемъ напълно обещанието си.

Отъ Редакцията

на благороднитѣ намѣрения на своитѣ ръководители.

Гражданството трѣбва да бжде проникнато отъ високото съзнание, че то ще има само тогава правото да каже „общината е длъжна... когато самото то на време и добросъвестно си изпълни дългътъ къмъ общината.“

Този дългъ за всѣки гражданинъ е много ясно опредѣленъ. Когато гражданина добросъвестно изпълнява разпоредбитѣ на общината, когато гражданина на време си плаща такситѣ и данъцитѣ на общината, той тогава ще има право да каже „общината е длъжна“... защото, действително при такова положение, общината ще може да изпълни дългътъ си къмъ своитѣ граждани.

Прочие, граждани, да изпълнимъ дългътъ си къмъ общината! А съ това ще изпълнимъ единъ дългъ къмъ себе си.

ПОЧИСТВАНЕ ДЪРВЕТАТА ОТЪ ГЖСЕНИЦИ

Вследствие взетитѣ мѣрки презъ пролѣтната миналата година, овощнитѣ дървета, до голѣма степенъ бѣха почистени отъ гжсеничитѣ гнѣзда и вредата отъ гжсеничитѣ бѣ значително намалена. Населението, обаче нѣма още навика да продължи чистенето на дърветата и презъ лѣтото, когато на ново се снасятъ яйцата и измѣтватъ гжсеничитѣ. По тая причина на много мѣста дърветата иматъ гжсеничени гнѣзда, отъ които съ затопляне на времето, ще излѣзатъ гжсеничитѣ, ще нанесатъ голѣми пакости на дърветата и ще понижатъ реколтата. Загубитѣ, които тѣ ще причинятъ, ако се появятъ масово, ще бждатъ грамадни. Ето защо съ настѣпването на пролѣтната всѣки стопанинъ на овощни дръвчета да вземе своевременно мѣрки и унищожи тѣзи пакостници.

Днесъ, населението проявява единъ голѣмъ интересъ къмъ засаждане на нови добре подобрени сортови овощни дръвчета, но то трѣбва добре да се проникне отъ съзнанието, че нѣма да се постигне нищо, ако самото то не вземе мѣрки за запазване на съществуващитѣ дървета отъ повреди и изтощениа, които му причиняватъ разнитѣ болести и неприятели, между които най-много гжсеничитѣ.

Почистването на гжсеничнитѣ гнѣзда може да извърши, както възрастния, така и ученика, даже, отъ първо отдѣление. Участието на дѣцата въ тази наложителна работа ще има и голѣмо възпитателно значение, защото тѣ още отъ малки ще свикнатъ къмъ благороденъ трудъ, който стократно, и нѣкога и хилядократно ще ги вънагради.

Нека не се забравя, че населението не само поради собственъ интересъ, но и по силата на закона за опазване растенията отъ болести и неприятели, е длъжно да по почиства на време гжсеничитѣ отъ всички плодни дървета.

Монастирът „Св. Константин“ край Варна

На 11 км. северо-източно от Варна, се намира морското лѣтовище, тѣй наречениятъ монастиръ „Св. Константин“, съ малка църквица, въ която има източникъ (аязма).

Кога е билъ той основанъ, не съществуватъ точни данни. Преданието говори, че той е основанъ въ началото на 18 вѣкъ. До това заключение дождаме отъ надписа на най-старата храмова икона на иконостаса, Св. Царь Константинъ и Св. Царица Елена. Въ цѣль рѣстъ, художествена византийска живопись, които сж облѣчени въ златни царски сакошь и порфира. Въ най-долната частъ на иконата, въ подножието на животворящия Господень Кръсть, който се намира въ срѣдата, между две фигури, има доста повреденъ надписъ на грѣцки езикъ, който гласи следното: „поради силень страхъ на християнитѣ... въ Цариградъ 1713 година“. По всѣка вѣроятность, иконата е била изработена въ Цариградъ и следъ това пренесена и вложена въ иконостаса на монастирската църквица.

Около монастира „Св. Константинъ“ по рано е съществувала гѣста, непроходима гора. Интересни сведения за монастира дава рускиятъ пътешественикъ и историкъ Викторъ Тепляковъ въ своята книга „Письма изъ Болгаріи“, издадена въ гр. Москва презъ 1837 г.

Ето що пише той: „Ходихъ въ монастира „Св. Константинъ“, който се намира на 10 версти отъ Варна... Не далечъ отъ една чешма по пѣтя нѣкакъвъ овчаръ пасѣше биволи... Той тананикаше нѣкаква пѣсень... Мелодията бѣше ту весела, ту печална, мелодия на българска пѣсень. Подъ кѣдравия му калпакъ се показваше лице съ атлетически черти. Това бѣ една отъ ония масови фигури на българии. Моятъ преводачъ запита българина колко часа има още до монастира. Суха, монотонна фигура ме посрещна (въ монастира). Задъ монаха следваше едно младо българче... Храмътъ „Св. Константинъ“ е сжшо така мраченъ, беденъ и гѣсенъ, както и всички български църкви“.

Монастирътъ е силно пострадалъ презъ руско турската война въ 1828.29 г. и съвършено разрушенъ, преди още Варна да е била превзета отъ рускитѣ войски.

Възобновяването на монастира, следъ неговото разрушение, се дължи на двамата братя иеромонаси Теодосий и Агапий Кантарджиеви, българии, родомъ отъ В. Търново, съ доброволни пожертвувания, на жителитѣ отъ Варненската околия, въ единъ периодъ отъ 30 години. Понеже ние, българитѣ, не сме имали още наша самостойна църква, а сме се намирали подъ духовното ведомство на Цариградския патриархъ, затова понаташнитѣ грижи за монастира били възложени на варненскитѣ грѣцки митрополити. Ето защо, последнитѣ за издръжката, снабдяването съ имоти и стопанисването му, сж отправяли пастирски послания до християнитѣ (безразлично отъ каква народность) на Варненската епархия и сж апелирали за помощи каквито населението е давало. (Такива послания се съхраняватъ въ архивата на варненския археологически музей) Отъ приходитѣ му се помагало за постройки на църкви въ селата на варненската околия, за издръжка на училищата въ града, помагало се е на населението, безъ разлика на народность, при обществени бедствия и пр.

Макаръ че монастирътъ е билъ подъ ведомството на грѣцкия митрополитъ, Иеромонахъ Теодосий е извършвалъ богослужението на славянски езикъ. Само на голѣми празници, или когато се случвало да има въ монастира нѣкой влиятеленъ грѣкъ отъ Варна, тогава богослужението се извършвало на грѣцки езикъ отъ сжщия.

Даннитѣ за възобновяването на монастира отъ двамата братя, Теодосия и Агапия, както и по нататашната му съдба относно управлението на монастира съ имотитѣ му, до смъртъта на поменатитѣ братя иеромонаси (1867-1868 г.), както и следъ тѣхъ, намираме сведения въ в. „Варненски Вестникъ“ бр. 6 и 8 отъ 1880 г. въ статията подъ заглавие: „Монастиритѣ Св. Димитъръ и Св. Константинъ и Елена при гр. Варна“, подписани съ инициалитѣ К. П.

Следъ смъртъта на иеромонаситѣ Теодосия и Агапия, тѣхенъ замѣстникъ става свещеникъ Константинъ Дъновски, българинъ, родомъ отъ с. Устово (Смолянско), ржкоположенъ въ 1857 год. за свещеникъ въ гр. Варна отъ грѣцкия митрополитъ Порфирий, който впоследствие става първи български епархийски свещеникъ и отваря първия български параклисъ „Св. Архангелъ Михаилъ“ въ гр. Варна презъ 1865 гоина.

Като поелъ управлението на монастира, той положилъ грижи и изразходвалъ материални срѣдства за неговото подобрене.

„Монастирътъ“ макаръ да се е наричалъ така следъ неговото възобновяване, въ строгъ канониченъ смисълъ не отговарялъ на понятието монастиръ, понеже въ него никога отъ даннитѣ, които се иматъ, не е имало установено монастирско братство.

„Монастирътъ“ се е управлявалъ отъ единъ областенъ съветъ „Идаре меджлиси“, въ който сж влизали първенци отъ гр. Варна и с. Царево (Кестиричъ), между които е мало чисти българии. За извършване на богослужението е имало или постоянно духовно лице, нѣщо като „игуменъ“, какъвто е билъ Иеромонахъ Агапий, или монастирски „веклинъ“, както се нарича свещ. Константинъ Дъновски, или се редували свещеници отъ града и с. Царево. Още въ турско време „монастирътъ“ е служилъ за лѣтуване на варненски чорбаджии, които сж наемали стаи и сж прекарвали лѣтото въ него, подъ звуцитѣ на латерни, хармоники, даарета, пѣсни и веселби.

До създаването на Българската Екзархия (28 II 1870) „монастирътъ“ е билъ общо притежание на християнското население въ Варненската околия, безъ разлика на народность понеже билъ строенъ съ негови срѣдства.

Обаче, следъ създаването на независима Българска Църква съ издаването на Височайшия султански фирманъ, въ който се опредѣляхъ и епархийнитѣ въ екзархийската област, „монастирътъ“, наедно съ неговия инвентаръ, е билъ присвоенъ отъ Варненската грѣцка община, която го е владѣяла, до като по съдебенъ редъ той е билъ отнетъ отъ нея и преданъ на Варненската окръжна постоянна комисия.

Въпросътъ, обаче, за незаконното владение на „монастира“ отъ грѣцката община е билъ повдигнатъ отъ Варненската българска община, още

За пѣтния данѣкъ

Съгласно чл. 6 буква „б“ отъ наредба законъ за пѣтищата, на пѣтенъ данѣкъ подлежатъ всички живущи въ Царството български и чужди поданици отъ мъжки полъ, които сж навършили 20 години и не сж навършили 55 години къмъ 1 януарий на обложната година.

Пѣтния данѣкъ е 140 лв. годишно, ако се заплати най-късно до 1 априлъ на обложната година. Отъ 1 априлъ до 1 декемврий се изплаща въ размѣръ на 160 лв. Следъ тази дата пѣтния данѣкъ се плаща въ размѣръ на 200 лв. и се събира принудително по реда на закона за събиране прѣкиятъ данѣци.

Чуждитъ поданици плащатъ този данѣкъ, ако сж престояли въ страната най-малко 6 месеци. Пѣтния данѣкъ може да се замѣни съ отработване 5-дневна работа за лице и 2-дневна работа съ кола — само отъ 1 априлъ до 1 декемврий на обложната година.

Като изключение наредба-законъ за пѣтищата допушта отработването на пѣтния данѣкъ и следъ 1 декемврий, но предварително разрешение, дадено отъ министра на общ. сгради или отъ упълномощеното отъ него длъжностно лице. Въ такъвъ случай отработването става по увеличени размѣри — 7-дневна работа за лице и 3-дневна работа съ кола.

Лицата, които искатъ да отработватъ пѣтния си данѣкъ следъ 1 декемврий на обложната година, трѣбва да подадѣтъ най-късно до 20 ноемврий на сжщата година молба, въ която да изложатъ причинитъ, поради които не сж могли да си платятъ, нито да отработватъ пѣтния си данѣкъ въ първоначално даденитъ срокове. Тия молби се подаватъ до общинскитъ кметове, които съ общъ списъкъ и мнение за всѣко лице по отдѣлно, ги

презъ турско време. Това виждаме отъ едно повѣрително писмо на варненския руски вице консулъ подъ № 40 отъ 30 априлъ 1874 година до А. Н. Мошкинъ, руски генераленъ консулъ въ гр. Русе, което се пази въ архива на музея.

Въпрѣки настояванята на Варнанската българска община, още презъ турско време билъ по вдигнатъ въпросътъ за църквитъ въ града Варна и двата манастира да бжде справедливо разрешенъ за дветъ народности, българи и гърци, живущи въ Варна, но останалъ неразрешенъ. Турското правителство винаги е било повече благосклоно къмъ гърцитъ въ тѣхнитъ искания, отколкото къмъ насъ — българитъ.

Това положение на църквитъ и манастиритъ въ града е траело и следъ нашето освобождение. За пръвъ пѣтъ за манастиритъ следъ освобождението се заговорва, както по-горе споменахме, въ в. „Варненски вестникъ“ който разглежда въпроса за манастиритъ какъ сж възобновени, както и въ канонична гледна точка на кого тѣ принадлежатъ по право. Едва на 14 августъ 1891 год. Варненската окръжна постоянна комисия е подала прошение въ Варненския окръженъ сждъ, съ което оспорвала правото на Варненската грѣцка община относно владението на манастира Св. Константинъ и принадлежащитъ къмъ него имоти.

Окръжната постоянна комисия, следъ като е осждила грѣцката община е била въведена въ вла-

дана на околийскитъ инженери най-късно до 25 ноемврий на обложната година. Околийскитъ инженери веднага следъ преценката даватъ мотивирано мнение за отказване или пъкъ за разрешаване отработването на пѣтния данѣкъ.

На основание чл. 7 отъ наредба закона освобождаватъ се отъ пѣтенъ данѣкъ.

а) ученицитъ и студентитъ въ държавнитъ, общинскитъ и търговскитъ камари учебни заведения за годината, презъ която следватъ и за годината, презъ която сж напуснали тѣзи заведения;

б) военно-служашитъ и трудовацитъ на срочна служба за всички години, презъ които сж биле на такава служба включително и за годината, презъ която сж уволнени;

в) лицата, които сж биле по-вече отъ 6 месеци въ затворъ презъ годината, за която се иска пѣтния данѣкъ;

г) военно-инвалидитъ;

д) неджгавитъ умствено и физически, ако се нуждаятъ отъ чужда помощъ и сж признати за бедни.

Воиници, трудоваци, ученици, студенти, ако следъ уволнението, напускането или свършването постѣпятъ на служба или бждатъ назначени презъ сжщата година за постоянни надничари, плащатъ пѣтния данѣкъ по чл. 6 буква „г“.

Освобождаватъ се отъ пѣтенъ данѣкъ и всички български поданици, които сж преживѣли безъ прекъсване презъ цѣлата обложна година извънъ предѣлитъ на Царството. Отъ това освобождаване не се ползватъ служителитъ при българскитъ легации и консулства.

Освобождаването става отъ околийскитъ инженери по представенитъ документи отъ заинтересуванитъ.

дение на манастира и имотитъ му отъ сждебния приставъ съ протоколъ на 16 ноемврий 1897 год. на основание изпълнителния листъ № 18885, издаденъ отъ Варненския окръженъ сждъ на 24 ноемврий с. г. противъ грѣцката община за предаване на манастира.

Следъ закриване на Окръжната постоянна комисия, манастирѣтъ е преминалъ въ владение на Варненската градска община.

На 11 августъ 1897 год. вследствие голѣмото наводнение, манастирѣтъ чувствително е пострадалъ, църквицата, сградитъ и чешмата бѣха почти разрушени. Въ последствие постепенно се възобновиха.

Днесъ тоя „монастирѣ“ — лѣтовище съ своя приказна околностъ, великолепни сгради и красиви морски градини, хубаво слънце и приятенъ морски въздухъ, кристаленъ лѣчебенъ морски пѣсъкъ, студени и топли морски бани и грижитъ на общината да го постави наравно съ европейскитъ морски лѣтовища е едно отъ най-красивитъ мѣста на Черноморското ни крайбрѣжие, гдето човѣкъ ще намѣри най-добри условия за закрепване на своето здраве. Манастирѣтъ е свързанъ съ града съ китониеано шосе.

Не далечъ отъ манастира се издигатъ множество лѣтовища на разни дружества и институти, наши и чужди, санаториума и великолепни частни вили.

Наредба - законъ

за спирта и сливовата ракия

До г. г. акцизните и данъчните началници. —
До г. г. кметовете и кметските намѣстници.

Съгласно чл. 6 отъ закона за ликвидацията на монополътъ на спирта и сливовата ракия (Държавен вестникъ, брой 170 отъ 1 августъ 1935 год.) произвѣждането на мастика, ромъ, конякъ и други изкуствени спиртни питиета се позволява само по студень начинъ отъ плодовъ 95° спиртъ, притежание на държавата, и то отъ питиепродавци на едро, снабдени съ надлежния патентъ.

Добиването на такива питиета се допуска при сжщитѣ условия (по чл. 6) и отъ меласовъ фабриченъ спиртъ, държавна собственостъ (указъ №224/1937 година. „Държавен вестникъ“, бр. 186 отъ 26 августъ 1937 година.

Санкциите за нарушението на чл. 6 отъ казания законъ и, на разпоредбите на въпросния указъ №224/1937 година, сж предвидени въ членъ 31 отъ закона на ликвидацията на монополътъ на спирта и сливовата ракия.

Споредъ чл. 560 отъ закона за държавните привилегии, акцизите и патентите („Държавен вестникъ“, бр. 196—1936 год. и 144—1937 год.), разпореденията на горесцитиранитѣ чл. чл. 6 и 31 отъ закона за ликвидацията на монополътъ на спирта и сливовата ракия, държавна собственостъ.

До изчерпването на сжщия спиртъ, позволява се на питиепродавцитѣ на едро да смѣсватъ плодовитѣ си ракии съ тоя спиртъ и да ги продаватъ подъ съответното имъ наименование, като воденето и отчитането на складовата книга става не по видове на плодовитѣ ракии, а къмъ 100° алкохолъ.

По приложение на горесказанитѣ законоразпоредения министерството даде своевременно нареждания и разяснения съ редица окръжни наредби.

Отъ разпоредбите на чл. 6 и 31 отъ закона за ликвидацията на монопола на спирта и сливовата ракия и тия на чл. 560 отъ закона за държавните привилегии, акцизите и патентите е явно, че тѣ иматъ времененъ приходенъ характеръ — тѣ ще действуватъ до изчерпването на ракиитѣ плодовия и меласовия фабриченъ спиртъ, собственостъ на държавата.

Известно Ви е, че ракиитѣ, плодовия и меласовия спиртове, държавна собственостъ, министерството отдавна разпродаде и сжщото не разполага съ такива.

Предвидъ на това министерството обявява, че разпореденията на въпроснитѣ чл. 6 и 31 отъ закона за ликвидацията на монополътъ на спирта и сливовата ракия и на чл. 560 отъ закона за държавните привилегии, акцизите и патентите както се каза, имащи времененъ характеръ, спратъ да иматъ действие до 31 декемврий включително 1937 година.

Въ връзка съ това, начиная отъ 1 януарий 1938 година.

1. Произвѣждането на мастика, конякъ и други подобни изкуствени напитки се позволява само отъ мѣстенъ плодовъ спиртъ, съ добитъ по установения въ закона за държавните привилегии,

акцизите и патентите родъ чл. чл. 97—117), а не само отъ плодовъ или отъ меласовъ спиртъ, държавна собственостъ.

Лицата, които иматъ плодовъ или меласовъ фабриченъ спиртъ доставенъ отъ държавния такъвъ, могатъ да добиватъ, чрезъ преваряване или по студень начинъ отъ него, до изчерпване на доставеното количество, мастика, конякъ, ромъ и други подобни изкуствени спиртни напитки, разбира се, ако сж снабдени и съ надлежния патентъ за правопроизводство, по таблица IV къмъ закона за държавните привилегии, акцизите и патентите.

2. Произвѣждането на мастика, конякъ, ромъ и други подобни изкуствени спиртни напитки отъ законно обложенъ съ акцисъ спиртъ, може да става или чрезъ преваряване (топълъ начинъ) или по студень начинъ, и то следъ като лицата се снабдятъ предварително съ съответенъ патентъ за правопроизводство съгласно таблица IV къмъ закона за държавните привилегии, акцизите и патентите (ал. 1 на чл. 305).

Запрещението, което сжществуваше по чл. 560 отъ закона за държавните привилегии, акцизите и патентите, отъ 1 януарий 1938 година отпада — добиването на мастика, конякъ, ромъ, и др. може да става не само отъ питиепродавци на едро, но и отъ тия на дребно, стига еднитѣ и другитѣ да сж снабдени съ патентъ за правопроизводство на такива питиета (таблица IV) и то не само по студень начинъ, но и чрезъ преваряване (по топълъ начинъ).

При снабдяването съ патенти по таблица IV не се иска представянето на гаранците отъ 50000 лева респ. 80000 лв. (закона отъ 7 юлий 1937 г., „Д. в.“ брой 144—1937 год.)

Относно редътъ за добиване на такива посладени спиртни питиета чрезъ преваряване (по топълъ начинъ) и контролата по преварката, ще Ви се дадатъ допълнително нареждания.

3. Питиепродавцитѣ на едро ще водятъ и отчетатъ всичките си спиртни питиета: вина, ракии, обикновени и посладени и др. по видове, а не само къмъ 100° алкохолъ, (чл. 329).

Така, че отъ 1 януарий 1938 година, забранено е въобще смѣсането на плодовитѣ ракии съ плодовъ или меласовъ спиртъ, билъ той доставенъ или не отъ тоя държавна собственостъ.

Отъ останалитѣ у питиепродавцитѣ плодовъ или меласовъ фабриченъ спиртъ, доставенъ отъ държавата, могатъ да добиватъ само мастика, конякъ и други подсладени спиртни питиета, но не и да смѣсватъ съ такъвъ спиртъ плодовитѣ си ракии.

4. Воденето на складовата книга, обр. 6, ще става по видове и къмъ 100°, а не само къмъ 100° алкохолъ, както бѣ допустнато временно за воденето и отчитането на плодовитѣ ракии.

Така, че питиепродавцитѣ на едро да приключатъ складовитѣ си книги къмъ 31 декемврий 1937 година и да заведатъ въ тѣхъ наличнитѣ си плодоло ракии по видове, съгласно окр. наредба №28860 отъ 30 септемврий 1936 година („Д. в.“ бр. 218 — 936 год.).

Регистрирането и визирането на търговските книги

Законът за търговските книги предвижда за редовните търговски книги не само спазването на правилата за воденето имъ, но и условията за формалната имъ външна исправност. Между формалните условия за редовните търговски книги най-сжщественитъ сж: книгитъ да бждат регистрирани и завърени въ срокъ.

Не е мжчно да се открие защо законътъ държи на формалните условия. На редовно водените книги тръбва да се даде доказателствена сила и за да имъ се дава вѣра тръбва сждтъ, властта и пр. да иматъ чувството, че не сж подведени. Между условията, които създаватъ чувството, че книгитъ вдъхватъ вѣра, регистрацията и завърката на сжщитъ сж едни отъ най-сжщественитъ, защото отниматъ възможността за подмѣняването имъ. Регистрацията и завърването, като правятъ невъзможно подмѣняването на доказателствата, сж сжщественото условие за даване вѣра на редовно водените книги, защото законътъ като дава доказателствена сила на последнитъ, съ регистрацията и завърката предпазва отъ заблуждение ония, на които предписва при всички останали условия, да ги приеме като безспорно доказателство.

За това регистрирането и завърването на търговските книги тръбва да стане въ известенъ срокъ. Не е достатъчно регистрирането и завърването да сж станали, но тръбва да сж станали въ срока.

Ако регистрирането и завърването не сж станали въ срока, първото последствие е, че книгитъ изгубватъ безспорната си доказателствена сила.

Но, понеже воденето на книгитъ не е само отъ частенъ интересъ, а е, освенъ това, съ обществено значение, нерегистрирането имъ и незавърването имъ не се свършватъ само съ отнемане доказателствената сила на книгитъ, а съставляватъ нарушения и се изкупватъ съ понасяне на наказание.

Наказанието за нерегистрирането и незавърването на търговските книги въ срока е глоба по закона за търговските книги, отъ 500 до 100,000 лева.

Въ текстътъ на закона, който предвижда тая глоба — чл. 20 не е казано, че книгитъ тръбва да бждат регистрирани и завърени, въ срока.

При ревизиитъ на питейнитъ заведения на едро, ревизирващитъ ще отчитатъ плодовитъ ракии до 31 декемврий 1937 година, като иматъ предвидъ § 45 отъ окр. наредба №27600—937 год. — („Д. в.“, бр. 201 отъ 17 септемврий 1937 год.) — отчитането имъ ще стане по видове, съгласно съ окр. наредба №28860 отъ 30 септемврий 1936 г.

5. Санкциитъ за произвеждане на мжстика, конякъ, ромъ и др. подобни искусствени напитки отъ фабриченъ спиртъ или отъ незаконно произведенъ плодовъ спортъ, ще се налагатъ тия предвидени по чл. 329 отъ закона за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ, а не тия по чл. 31 отъ закона за ликвидацията на монополтъ на спирта и сливовата ракия.

Като че ли е достатъчно книгитъ да бждат регистрирани и завърени, макаръ и следъ срока и като че ли наказанието може да се наложи само за въобще незарегистрирани и незавърени книги, т. е. за книги, които до момента на констатацията продължаватъ да стоятъ нерегистрирани и незавърени. Отъ тукъ иде заключението, че за книги, които при констатацията сж заварени регистрирани и завърени, наказанието не може да се наложи, макаръ регистрацията или завърката да сж станали въ сжщностъ следъ срока. Действително нѣкой юристи правятъ това възражение и въ жалбитъ срещу съставени актове за регистрирани или завърени следъ срока книги пледиратъ на това основание, актоветъ да се отмѣнятъ. Контролнитъ органи, обаче, държатъ на това, че съ пропускането на срока нарушението е вече консумирано и не пропускатъ да констатиратъ такива нарушения.

Ние нѣма да се спираме на това какви сж сроковетъ. Тъ сж ясно изложени въ закона и съ справка веднага се узнаватъ. Срокътъ за регистрирането на книгитъ е до почването на работата отъ предприятието. Книгитъ тръбва да бждат регистрирани предварително. Това значи, че книгитъ тръбва да бждат регистрирани до почването на операциитъ на предприятието. Остане ли операциитъ да се нанесатъ после и, следователно, после да се регистриратъ книгитъ, нарушението е извършено, макаръ регистрацията да е останало преди нанасянето на операциитъ. Отъ датата на регистрацията и датата на операциитъ, макаръ на нотариуса да сж занесени книги безъ нанесени операции ще се види, че операциитъ сж извършени преди регистрацията на книгитъ, следователно, че регистрацията е послесрочна. Отъ тукъ се извлича правило за регистрацията на нови книги отъ стари предприятия. Когато старитъ книги се свършватъ и предприятието ща регистрира нови, регистрацията тръбва да стане преди датата на операциитъ, които ще сж нанесатъ въ тѣхъ. Това се извлича и отъ забележката къмъ чл. 11 отъ закона за търговските книги, който е разрешавалъ регистриране на книги съ вписани по тѣхъ операции въ единственъ случай — при преходното положение.

Отъ обстоятелството, че книгитъ не могатъ да се регистриратъ безнаказано съ нанесени по тѣхъ операции, което нарушение, макаръ книгитъ да се носятъ на нотариуса безъ операции, се познава по датитъ на регистрациитъ и операциитъ, следва, че не е допустимо забавяне въ нанасянето на операциитъ. Вѣрно е, че законътъ не си е позволилъ изрично да предпише ежедневностъ въ минаването на операциитъ, и минаването имъ на малки периоди, — седмично и пр., не съставлява наказуемо нарушение, но ако въ това време книгитъ се свършватъ и минаването на една частъ отъ изостаналитъ операции, тръбва да стане въ новитъ книги, които още не сж регистрирани, а операциитъ сж извършени, изпада се въ нарушение. Наказанието, обаче, не е за това, че операциитъ сж нанесени съ известно закъснение, а за това че регистрацията е станала послесрочно.

Повечето случаи за наказание по късно регистриране на нови книги произтича от тая причина. Предприятието е малко или средно и по липса на постоянен счетоводител, по която именно причина законът не е смѣял да предпише ежедневност въ минаването на операциите, минава ги по ежедневно, но на 15 дни. При приближаване края на книгите, обаче, не се забелязва своевременно, че остатъка е по-малък, отколкото е необходимъ за операциите и предприятието продължава да ги извършва безъ къмъ дата, когато ще се свършатъ книгите съ нанасянето на операциите, да е регистрирало нови. Когато се започне нанасянето имъ, тогава се вижда, че книгите не стигатъ за всичките. Една частъ отъ операциите по необходимостъ се прехвърлятъ въ новите и датата на регистрацията става по нова отъ датата на началните операции. Регистрирането е станало следсрочно. Това за регистрирането. Що се отнася до завършването — търговския законъ употребява думата „визиране“, но въ закона за търговските книги тя е побългарена — срокътъ за него е въ зависимостъ отъ формата на предприятието. За едни той е до 3 месеца отъ края на годината, за други — до единъ месецъ отъ общото събрание и т. н. Но ние казахме, че нѣма да се спираме за предѣла на сроковете, защото това е единъ въпросъ, отговора, на който може да се намѣри лесно въ закона.

Онова, на което трѣбва да се спремъ, т. е. че тия срокове, къси или дълги, достатъчни или недостатъчни, сж срокове по законъ и сж фатални. Продължение на тия срокове по административенъ редъ не може да става подъ никакъвъ предлогъ. Отъ справката, която направихме въ министерството на финансите, научаваме, че нѣма нито единъ случай министра да е продължилъ срока нѣкому по каквато да е било причина. По стария законъ е имало случаи, но това сега е смѣнато за незаконно. При новия законъ министра счита, че нѣма правдова продължава срока. Всички молби, по каквито да е причини — по болестъ на счетоводителъ или липса на нѣкой книжа отъ странство и пр., сж останали безъ последствие. Нареджано е да се съставятъ актове. Единственото, което е, то е, че въ случай на уважителни причини, може да се наложи минималното наказание 500 лв. Не е по-малко и обстоятелството, че продължаването на срока се е искало преди да е изтекълъ. Министерството приема, че че срокътъ, както е уредено въ закона, е фаталенъ и че, докато не се измѣни текстътъ, административно този срокъ не може да се продължава.

При това положение трѣбва да се внимава да не се пропуска срокътъ. Тукъ му е мѣстото да разгледаме въпроса на давността.

Понеже закона за търговските книги не говори за давностъ, давността за мнозина, както съставители, така и лица, на които сж съставени актове, като че ли не съществува.

Не трѣбва да се изпуска, обаче, изпредвидъ, че щомъ специалния законъ, както е случая съ закона за търговските книги, не говори нищо за давността, има приложени общия наказателенъ законъ.

Давността за нарушение, а въ случая неза регистрирането и не завършването сж именно нарушения, а не престѣпления. споредъ 72 п. 5 отъ наказателния законъ, е едногодишна.

При това положение, изтекло ли е отъ извършването на нарушението повече отъ една година, нарушението е покрито съ давността и наказание не може да се налага.

Въ случай едногодишната давностъ се брои така: гледа се кога е изтекълъ срокътъ за регистрирането или завършването. Отъ денятъ, въ който срокътъ е изтекълъ т. е. отъ денятъ, въ който нарушението се смѣта за извършено, започва да тече давностъ. Понеже давността е едногодишна, ако до една година отъ този денъ нарушението не се констатира, давността се смѣта за изтекла.

Давността, понеже е отъ публиченъ редъ, трѣбва да се прилага служебно. Това значи, че онзи, който констатира нарушението, самъ трѣбва да си постави въпроса за давността и, ако види, че давността е изтекла, самъ, безъ нарушителътъ да го прави въпросъ, трѣбва служебно да приложи давността т. е., да не съставя актъ.

Но, ако въпрѣки това, а то често се случаватъ акто съставителътъ не приложи служебно давността, лицето, на което е съставенъ актъ въ случай на нарушение покрито съ давностъ, ще трѣбва да повдигне въпроса за давността въ сѣда при разглеждане на акта.

Сѣдътъ може да приложи давността служебно, безъ лицето да е повдигнало въпросъ за нея.

Но, ако сѣдътъ не приложи давността, било че лицето не е искало прилагането ѝ, и сѣдътъ не я е забелѣзалъ, било, че лицето е искало прилагането ѝ, но сѣдътъ по една или друга причина, е смѣтналъ, че е приложима, лицето може да повдигне въпроса за давността въ касационната инсталация.

Понеже давността е отъ публиченъ редъ, приема се, по общо правило, че въпросътъ за нея може да се повдига направо въ касационната инстанция. Значи, дори да е пропуснато да се иска прилагането ѝ въ апелативната инстанция при разглеждане на нарушението и акта по същество, лицето, стига да забележи давността, може да иска прилагането ѝ въ жалбата си до касационната инстанция и последната ще приложи безъ да се формализира съ това, че въпросътъ въ касационната жалба се повдига за първи пътъ.

Това, което заслужава да се отбележи, то е, че за тия нарушения давността се прилага на общо основание. Мнозина като не срещатъ да се говори за давността на закона за търговските книги, не подозиратъ това. Трѣбваше да се спремъ на този въпросъ, макаръ да е простъ, защото е желателно да се избѣгнатъ грѣшките, каквито винаги сж възможни. По-натамъ, когато се създаде повече практика по законътъ, сигурни сме, въ случай на пропускане да се приложи давността не ще има или ще бждатъ малко, но за сега опасността отъ такива случаи е още голѣма.

Тъкмо защото може да се допусне, че по отношение нарушенията на закона за водене търговски книги нѣма давностъ и затова да не се приложи служебно, налага всѣкому, комуто е съставенъ актъ за подобно нарушение независимо отъ това дали призрива, че действително е извършилъ нарушението или пъкъ има основание да счита, че не е извършилъ такова, да провери дали нарушението, за което ще го наказатъ, не е покрито съ давностъ. Въ случай, че нарушението е покрито съ давностъ, това ще бжде единъ отъ главните му поводи въ защитата предъ сѣда и

Чужди поданици

ще се ползватъ съ взаимность у насъ при уреждане на вътрешната търговия

Съ взаимность предвидена по закона за уреждане на вътрешната търговия ще се ползватъ поданицитѣ на следнитѣ държави, съ които имаме сключени спогодби: Австрия, Албания, Англия, Белгийско-Люксембургски стопански съюзъ, Германия, Гърция, Египетъ, Испания, Италия, Турция, Унгария, Франция, Чехословакия, Швейцария и Югославия,

На турскитѣ поданици се признава взаимността за откриване на търговски заведения само въ областнитѣ и околийскитѣ центрове въ страната.

При подаване на молба, съ която се иска разрешение за откриване на търговско заведение, поданицитѣ на гореизброенитѣ държави ще трѣбва да представятъ, освенъ другитѣ документи, и едно удостоверение отъ Дирекцията на полицията, или пъкъ отъ съответната областна полицейска инспекция, че сж редовни и законни поданици на съответната държава.

Кочанни разписки за получаванитѣ наеми

Третата алинея на чл. 54 отъ наредба законъ за данъка върху приходитѣ задължава всички лица, които получаватъ приходи отъ наеми, включително и учрежденията, изброени въ чл. 3. ал. II, да издаватъ разписка отъ кочанъ за полученитѣ приходи отъ наеми на движими и недвижими имоти.

За неиздаването на кочана разписка виновния се наказва съ глоба отъ 100 до 1000 лв. Размѣрътъ на глобата се опредѣля въ зависимост отъ това, дали нарушението е допуснато по незнание или по нежелание да се изпълни закона и въ зависимост отъ това, дали нарушението се извършва за първи пътъ или не.

по-нататашното обжалва, не по силата на който ще иска да не бжде наказанъ. При това искане да се приложи давността трѣбва да стане обезателно докато дѣлото не е свършено и при редовнитѣ обжалвания, а не по административенъ редъ. Следъ влизането на наказанието въ законна сила, всъчко е свършено. Давността не може да се прилага и наказанието се изпълнява на общо основание.

(Изъ спис. „Д. Просвѣта“)

Кой трѣбва да подава декларация за получаване приходи отъ наеми.

1) Всички физически и юридически лица, които отдаватъ подъ наемъ движими и недвижими имоти (включително и дворни мѣста) и получаватъ приходи отъ наеми.

2) Всички лица, които сж наели имотъ подъ наемъ, го преотдаватъ на други лица цѣля или частъ отъ сжщия имотъ, макаръ че не е тѣхна собственост, било за да облекчатъ своя наемъ, било по занаятъ съ търговска целъ, за да се прехранватъ. Въ декларацията си тѣ посочватъ брутния наемъ, който получаватъ отъ своитѣ наематели, безъ да приспадатъ наема, който тѣ плащатъ за сжщия имотъ на собственика на имота.

3) Общинитѣ, търговско-индустриалнитѣ камари, борситѣ Българската Земеделска и Кооперативна Банка, църквитѣ, манастиритѣ, синагогитѣ, ванъфитѣ, които получаватъ наеми отъ покрити недвижими имоти, включително и отъ праздни дворни мѣста.

4) Длъжни сж да подаватъ декларация-сведение и лицата, които сж отдали имотитѣ си подъ наемъ на държавни и общински учреждения, на държавни фондови учреждения, на автономни и обществени учреждения, на акционерни, командитно-акционерни дружества, на дружества съ ограничена отговорност и на кооперативни сдружения макаръ и данъка върху наема на тѣзи имоти да се задържа отъ самитѣ учреждения или предприятия.

5) Лицата, които започватъ да получаватъ приходи отъ наеми на ново или за първи пътъ, сж длъжни да подадатъ декларация-сведение въ тридесетдневенъ срокъ отъ деня, въ който сж отдали имота си подъ наемъ.

6) Лицата, които получаватъ наеми въ курортни мѣста, ще подадатъ декларация-сведение само за наемитѣ, получавани отъ имоти, които се отдаватъ подъ наемъ за цѣла година, а за получаванитѣ само презъ сезона наеми декларация-сведение следва да се подаде въ тридесетдневенъ срокъ отъ отдаването на имота подъ наемъ.

Хотелитѣ и вилитѣ-пансиони се считатъ като търговски занятия и се облагатъ като търговски предприятия.

Какъ се установява че общината не е водила семейни регистри?

Интересуващитѣ се граждани трѣбва да знаятъ, че съгласно решение № 350 отъ 26. X. 1936 г. на Върховния касационенъ съдъ, установяване обстоятелството, че следъ издаване правилника отъ 1893 г. за ражданията и пр. и до издаването на закона за лицата, не сж биле водени въ общината семейни регистри, или сж биле унищожени или изгубени, мѣродавно доказателство е удостоверението отъ надлежната община, а не свидетели.

Съдебна практика

Кражба на дърва и други горски материали, преди извозването имъ изъ гората, подлежи на наказание по специалния законъ за горитѣ, а не по общия наказателенъ законъ.

*

Гражданската отговорност на подсъдимитѣ се простира не само до размѣра на причиненитѣ вреди и загуби отъ престъпното деяние, за което се сждятъ, но и за щетитѣ, нанесени на гражданскитѣ истци въ единъ предшествоващъ периодъ отъ три години за неоткрити отъ сждия родъ деяние.

*

За изкореняване или унищожаване на възрастна гора налага се глоба отъ 200 до 1000 лв., което не е въ зависимост отъ изкорененото или унищожението пространство.

*

И следъ изтичане срока на предприятието администрацията може да конфискува залога, ако през време на предприятието приемача не е изпълнилъ нѣкои свое задължение, макаръ да не може вече да се унищожава самия договоръ.

*

Общитѣ граждански сждилища могатъ да се занимаютъ и разрешатъ законността на единъ административенъ актъ, само ако тоя въпросъ не е билъ разрешенъ отъ Върховния административенъ сждъ.

*

Когато, поради нарушение на договора, предприятието се отнема и залогътъ се конфискува, не може отъ тоя залогъ да се прихванатъ задълженията на приемача за времето преди уничтожението на договора.

*

Завѣрката на гърба на позволителното съставлява отдѣленъ отъ позволителното актъ, имащъ за целъ да засвидетелствува законния произходъ и износъ на пренасяния дървенъ материалъ. Тя има характеръ на официаленъ документъ, поради което умишленото поправяне или преправяне на съдържанието ѝ съставлява поправка на официаленъ документъ по смисъла на чл. 52 отъ н. з. — чл. 144 отъ закона за горитѣ.

*

Единъ кооператоръ, изгубва качеството си членъ на кооперацията отъ деня, когато му е съобщено изключването и то независимо отъ това, дали изключения е обжалвалъ решението за изключването му или не.

Видове стоки

които ще могатъ да бждатъ внасяни въ Гърция по минималната тарифа

Въ гръцкия държавенъ вестникъ (16 февруарий т. г.) е обнародванъ закона по прилагане тарифата на най-облагодетелствуваната държава по отношение на митническитѣ такси за нѣкои български произведения. Въ сждия законъ сж изброени следнитѣ обекти, които ще се ползватъ, при вносъ въ Гърция, отъ такситѣ по минимална тарифа: волове и бикове, крави, биволи, телета и бичета, овци и овни, кози и козли, агнета и козлета тежки до 10 кгр., свине, птици изобщо, пресно месо, свине заклани тежки надъ 10 кгр., прѣсно пилешко месо, месо изобщо, приготвено само за ядене или съ подправки, консервирано месо (солено или въ саламура или пушено), свинска масъ, масло за готвене, топено, както и овче или козе масло предназначено за топене, солено или не, млѣко съ или безъ захаръ, кокоши яйца или яйца отъ други птици, пашкули (кокони), както остатъци или отчесъци отъ пашкули, царевица, соргонъ и бѣла царевица, просо, ечмикъ, овесъ, дива мутарда, сушенъ зеленчукъ, оризъ, картофи, синапъ, тиквено семе, слѣнчогледово семе, рециноло семе, растителни масла, захаръ, захаренъ отпадъкъ, дървени въглища, дърва за горене, дървенъ материалъ отъ борово и буково дърво, дървенъ материалъ отъ джбово, кестеново, брестово дърво и др.; конопъ и яйца на прахъ.

*

При връчване призовката не на страната лично, а на домашнитѣ му трѣбва всѣкога да се укаже името на лицето, комуто се тя връчва, както и въ какво лично или родствено съотношение се намира то съ страната.

*

Взетитѣ решения на общ. събрания, на кооперат. сдружения, ако противоречатъ на разпоредбитѣ отъ публиченъ редъ на закона или устава, каквито сж решенията взети вънъ отъ компетентността на общитѣ събрания или събранията сж свикани не по установения редъ, макаръ и да не сж биле обжалвани, се прогласяватъ отъ сжда за нищожни и се отмѣняватъ. Всички други решения противоречащи на закона или устава, сж унищожавани и тѣхното унищожаване трѣбва да бжде поискано — чл. чл. 41 и 42 отъ зак. за кооперат. сдружения.

Новитѣ имена на селата въ варненска околия *)

Околия Варна (селска)

1. Община Аксаково

1. с. Аксаково (Аджемлеръ).
2. с. Владиславово (Паша-къой).
3. с. Вжгленъ (Кюмюрликъ).
4. с. Изворско (Дервентъ).
5. с. Тополи (Ииджи къой).

2. Община Бѣлево.

1. с. Бѣлево (Гебедже).
2. с. Езерево (Малкъ Аладънъ, Малки Аладънъ).
3. с. Константиново (Дере-къой).
4. с. Раздѣлна- *Иго Кюкю*
5. с. Страшимирово (Голѣмъ Аладънъ).

3. Община Войводино

1. с. Войводино (Пашантъ).

4. Община гара Оборище

1. с. Ботьово (Юшенлии).
2. с. Бояна (Кокарджа).
3. с. Генер. Киселово (Емирово, Емиръ къой).
4. с. Звънецъ (Чанларъ).
5. с. Оборище (Семетъ).
6. с. Гара Оборище.
7. с. Страхиль (Коркутъ).

5. Община Долни Чифликъ

1. с. Долни Чифликъ.
2. с. Кривини (Гебешъ).
3. с. Круша (Дюлгеръ).
4. с. Ново-Орѣхово (Ени Дервишъ-Юванъ).
5. с. Свети Иванъ (Дервишъ-мюслиумъ).
6. с. Солникъ (Джаферъ).
7. с. Старо Орѣхово (Ески Дервишъ-Юванъ).
8. с. Шкорпиловци (Фъндъклии).

6. Община Игнатиево.

1. с. Доброгледъ (Елечъ).
2. с. Игнатиево (Русларъ).
3. с. Припекъ (Джиздеръ-къой).
4. с. Слънчево (Гюнъ-ялъсж).

7. Община Изгрѣвъ.

1. с. Баново (Сюнъ-бей).
2. с. Изгрѣвъ (Гюнъ-догду).
3. с. Калиманци (Гевреклеръ).

8. Община Крумово

1. с. Кладенчево (Кара-бунаръ).
2. с. Крумово (Горна Кумлуджа).
3. с. Овнецъ (Кючакъ).
4. с. Пѣсъчникъ (Долна Кумлуджа, Казалбашъ)

9. Община Куманово.

1. с. Долище (Влахларъ).

2. с. Кичево (Джаферлии).
3. с. Климентово (Капаклии).
4. с. Куманово (Ени-къой).
5. с. Орѣшакъ (Джефизлии).
6. с. Осѣново (Дишъ-будакъ).
7. с. Яребична (Малка Франга).

10. Община Левски.

1. с. Левски (Чатма).
2. с. Просѣченъ (Боазъ-кесенъ).

11. Община Любенъ Каравеловъ

1. с. Веселинъ (Татаръ-махле).
2. с. Водица (Суджазъ-къой).
3. с. Любенъ Каравеловъ (Сарж-гьоль).
4. с. Новаково (Ени-махле).

12. Община Момино.

1. с. Здравецъ (Агънджий).
2. с. Казашка рѣка (Казакъ дере).
3. с. Момино (Аврень).
4. с. Садово (Сулуджа-алж).
5. с. Юнакъ (Оручъ-гаази).

13. Община Николаевка.

1. с. Драндаръ (Халачлии).
2. с. Засмѣно (Гюле-къой).
3. с. Зорница (Доуджа).
4. с. Николаевка (Хадърча).

14. Община Новградецъ

1. с. Новградецъ (Козлуджа).

15. Община Приселци.

1. с. Бенковски (Хаджи Синанларъ).
2. с. Горенъ Близнакъ (Яйла).
3. с. Доленъ Близнакъ (Петре).
4. с. Млѣченъ (Хайрянъ-къой).
5. с. Приселци (Мемишъ софуларъ).

16. Община Пчелникъ.

1. с. Венелинъ (Саръдъръ).
2. с. Горни чифликъ.
3. с. Пчелникъ (Куванлъкъ).

17. Община Равна гора

1. с. Болярци (Бейджи оглу).
2. с. Добри долъ (Деде-къой).
3. с. Китка (Чокекъ).
4. с. Равна гора (Ясж башъ).

18. Община Рудникъ.

1. с. Бѣла (Акъ-дере).
2. с. Горица (Куру-къой).
3. с. Господиново (Челеби къой).
4. с. Дюлино (Айваджикъ).
5. с. Кошута (Денисъ-къой).
6. с. Поповичъ (Ходжа-къой).
7. с. Рудникъ (Арнаутларъ).

ТАРИФА № 1

За сергийно право

№ по редъ	Видъ на търговията	ПЛАЩА СЕ	
		за един день	5е един месець
I На разность			
1	За продажба на разни зеленчуци овощия, дини, пжпеша и др. Фуражъ а) носене на ржце, табла, кошница и пр. б) на ржчна количка в) за единъ товаренъ или впрегателенъ добитъкъ г) за два товарни или прегателни добитъка и др. коли ЗАБЕЛЕЖКА: Продавачитѣ на слама, плѣва и чукани пллцать	2 5 6 10 5	20 35 50 100 —
2	За продажба на сода, лимонада, съестни, питейни, манифактурни, бакалски златарски, актарии, гранчарски, желѣзарски, дърводѣлски, обушарски, еменеджийски, сарашки и др. стоки а) носене на ржце, табла, кошница и пр. б) на ржчна количка в) на единъ товаренъ или прегателенъ добитъкъ г) за два товарни или прегателени добитъкъ и др. коли	3 5 7 15	20 50 80 150
3	За проданъ на симити, гевреци, бонбони, боза, халва, сиропи и ваксаджии	2	20
4	За проданъ на разни ароматични и др. масла	5	70
5	Разни пиянкаджии	5	70
6	Фотографи	5	80
7	Продавачитѣ на кокошки, пилета и токачки на 1 брой	0'50	—
8	Гжски и патици	1	—
9	Пуйки и пуйци	2	—
10	Прасете, агнета и др. малки животинки	3	—
11	Яйца на каса—15; сандъкъ—5; кошници и др. 20 броя	15,53	—
II За сергии на кв. метъръ			
1	За проданъ на разни зеленчуци, овощия, дини пжпиши и др. т.	3	60
2	За проданъ на разни съестни, питейни, манифактурни, бакалски актарски, грънчарски, желѣзарски и др. т. За въ седмичнитѣ пазари понеделникъ и петъкъ по ЗАБЕЛЕЖКА: 1 — Продавачитѣ на расность и сергия, платили такса по отдѣлу I или II на настоящата тарифа, за въ седмичнитѣ пазари плащатъ отдѣлна такса, ако заематъ сергия или на разность. ЗАБЕЛЕЖКА: 2 — Амбулантни търговци . . . отъ други населени мѣста на царството заплащатъ горнитѣ такси въ троенъ размѣръ въ п р е д п л а т а за 3 месеца	5 4	60 —
О с в о б о ж д а в а т ъ с е :			
1.	Продавачитѣ въ общни, житно и др. тържища		
2.	Беднитѣ съ разрешение на кмета, най-много 50 души, когато продаватъ на разность и сергия не по-голъма отъ 2 кв. м.		

ю (Абди кьой).

9. с. Юнецъ (Дана-гъозъ).

19. Община Рѣка Девня.

1. с. Кипра (Тапгжкъ).

2. с. Марково (Емирлеръ).

3. с. Рѣка Девня (Рѣка Девне).

4. с. Срацимиръ (Кара Хюсеинъ).

Забележка: понеже мнозина още не могат да свикнатъ съ новитѣ имена на селата въ варненска околия, даваме настоящия списъкъ съ точнитѣ стари и нови имена.

Платете си пжтния данъ

Съобщава се на пжтнотегобаритѣ, че крайния срокъ за плащане на пжтния данъкъ за 1938 г. по 140 лв. е до 31 мартъ 1938 год.

Следъ тая дата сжщиятъ данъкъ ще се събира по 160 лв.

Изплащането става всѣки присжтственъ день въ отделение „Гражданско състояние и социални грижи“ — гише №3.

Тарифа № 2

За налога върху файтонитъ, талигитъ, бричкитъ и въобще всъкакъв видъ безмоторни кола, както изъ общината за превозване лица или за пренасяне товари и пр.

№ по редъ	ВИДЪ НА КОЛАТА	Плаща се	
		лева	
1	Кола волска или биволска	40	
2	Каруци { едноконни двукон. и еднок. платф.	50	
3		80	
3	Брички и габриолети	50	
4	Файтони { съ два коня съ единъ конь	150	
		60	
5	Коли за разносъ на содо-лимонда, боза, пивоквасъ и пр. независимо отъ вида на колитъ	300	
6	Сжщитъ за млъко	200	
7	Магарешки каруци	10	
8	Ржчни колички	20	
	Млъкари и др. продавачи и разносвачи изъ града на стоки или хора приидващи отъ др. населени пунктове заплащатъ такситъ въ двоенъ размъръ		

ЗАБЕЛЕЖКА: 1 — Такситъ сж годишни и се събиратъ независимо отъ времето на използването на превознитъ средства.

ЗАБЕЛЕЖКА: 2 — Освобождаватъ се всички видове коли на държавни и общински учреждения, дво „Червенъ кръстъ“, дипломатически и консулски тѣла (изключва почетни консулства) и колитъ на жителитъ на присъединенитъ къмъ Варнен. община села, служащи за тѣхнитъ собствени земеделски нужди. Сжщо и колитъ за разносъ на амбулантнитъ търговци, съ които извършватъ търговията си.

Данъчни

1) Отъ 10 до 31 мартъ се подаватъ въ съответнитъ общини декларации за притежаванитъ овце и кози за облагане съ данъкъ бегликъ за 1938 година.

2) До 20 мартъ т. г. се подава декларация и внася данъка върху оборота направенъ презъ м. февруарий. Пропусналитъ могатъ да сторятъ това до 30 мартъ само съ 10 на сто увеличение.

3) Всички фирми обложени за 1938 до 1939 г. съ данъкъ занятие патентъ надъ 10,000 лв. сж длъжни да водятъ дневникъ за оборота.

4) Данъчнитъ органи въ най-скоро време ще предприематъ проверка по правилното деклариране и навременно внасяне на данъ-

Тарифа № 3

Налогъ върху мелницитъ, тепавицитъ, дарацитъ, дъскоръзницитъ и др.

№ по редъ	НАИМЕНОВАНИЕ	Плаща се	
		лева	
1	За всъки водениченъ камъкъ за обикновена воденица	150	
2	За всъки камъкъ на моторна мелница или ярмомелка	1000	
3	За валцовъ камъкъ на парнитъ или водни фабрични мелници. Комбинирани валцове съ камъкъ, плащатъ само за валцоветъ, а ако при комбинираниитъ валцове има и камъкъ, който не работи комбиниранъ съ валца, плаща налогъ за камъкъ—самостоятелно по п. 2 отъ тази тарифа—1000 лв.	1500	
4	Всѣка дъскоръзница или гатеръ	1000	
5	За всъки:		
	а) Механически даракъ	500	
	б) тепавица	500	
	в) машина—дъскоръзачка	500	
	г) масло-производ. машини—преса	500	
6	За вършачка, която услужва на трети лица срещу възнаграждение въ полза на Варнен. община, ако Варна е мѣстожителство на притежателя на вършачката	400	
7	За машини—дърворъзачки	400	

Тарифа № 4

За размѣра на такситъ за пазене нивитъ, овощнитъ градини, лозята, горитъ и др.

№ по редъ	Въ района на общината има за облагане	НА ДЕКАРЪ	
		града	селата въ вар. общ.
1	Ниви	10	2
2	Ливади	20	10
3	Зеленчукови градини	20	8
4	Овощни градини и разсадници (лозови и овощни)	20	10
5	Лозя мѣстни—американски, директни и маточници и хаври	20	8

ка върху оборота.

5) Най-късно до 31 мартъ т. г. следва да подаде декларация за облагането му съ допълнителенъ данъкъ върху общия доходъ за 1938 г. всъки данъкоплатецъ физическо лице — който презъ 1937 г. е ималъ доходъ надъ 80,000 лв. Установяване на дохода се извършва по правилата предвидени въ чл. чл. 48 и 61 отъ Н. З. Д. за приходитъ.

Декларациитъ се подаватъ всъки присъственъ день отъ 8 до 12 и отъ 14 до 18 часа въ Варненското Данъчно Управление (ул. Русе №15 — II етажъ стая №8)

Тарифа № 7

За налогът на игралните предмети

№ по редъ	ОЗНАЧЕНИЕ НА ПРИХОДА	За 6 месеца
1	За табла за игра	
	I категория	80
	II „	40
2	За домино за игра	
	I категория	70
	II „	40
3	За 1 билиардъ, пингъ-понгъ и хокей	
	I категория	500
	II „	300
4	За 1 кекелбанъ	
	I категория	80
	II „	70
5	За 1 шахъ-матъ	
	I категория	80
	II „	70
	Колода, карти, дама и всички други игрални предмети	50

ЗАБЕЛЕЖКА I: категориите сж по издадени-тѣ патенти, както следва: I категория надъ 2001 лв.; II категория до 2000 лв.

ЗАБЕЛЕЖКА II: Такситѣ сж шестмесечни, въ зависимостъ отъ патентитѣ.

Разрешително за амбулантна търговия въ по-вече общини

По поводъ искането на нѣкой амбулантни търговци, предвидени въ чл. 29 отъ нар. законъ за уреждане на вътрешната търговия, да търгуватъ не само въ района на общината, отъ която имъ е дадено разрешително, но и по близкитѣ събори и панаири, Министерството на финанситѣ дава следующитѣ разяснения:

„Това искане не може да бжде удовлетворено предвидъ изричната разпоредба на ал. II отъ чл. 31 отъ сжщия законъ, където е казано, че разрешителнитѣ издавани отъ общинската властъ на амбулантнитѣ търговци, изброени въ чл. 29, важатъ само въ района, на общината отъ където

Минималното образование за лицата

които откриватъ търговски заведения

Съгласно чл. 3, т. 4 и чл. 5, т. 1. отъ наредбата-законъ за уреждане на вътр. търговия, минималното образование, което следва да има едно лице, за да открие търговско заведение, е завършено прогимназиално образование. Въ случая подъ прогимназиално образование ще следва да се разбира завършването на III прогимназиаленъ класъ или пъкъ отговарянето отъ страна на лицето на други условия, които му даватъ правото да се счита приравненъ съ лицата притежващи прогимназиално образование.

Такова едно приравняване къмъ прогимназиалното образование ще следва да се приеме, че има съ закона за допълнение на чл. 2 отъ закона за държавнитѣ служители („Д. в.“ брой 81 отъ 11 юлий 1929 г.) и съ наредбата-законъ отъ 13 септемврий 1935 г. („Д. в.“ брой 206 отъ 13 септемврий 1935 г.), които гласятъ:

Законъ за допълнение на чл. 2 отъ закона за държавнитѣ служители („Държ. вестникъ“ бр. 81 отъ 11 юлий 1929 год.).

Членъ единственъ. Къмъ чл. 2, алинея първа, отъ закона за държавнитѣ служители се прибавя следната забележка: „Който е билъ взводенъ подофицеръ или ротенъ фелдфебелъ на свръхсрочна служба, или на служба по военното ведомство, приравнена къмъ горнитѣ и е прослужилъ не по-малко отъ 5 години като такъвъ, може да бжде назначенъ на държавна, окръжна и общинска служба, за която се иска цензъ до V-класно общо образование включително.

Наредба-законъ („Държ. вестникъ“ бр. 206 отъ 13 септемврий 1935 год.).

Членъ единственъ. „Подофицеритѣ, завършили полковитѣ кандидатъ-подофицерски школи, могатъ да заематъ държавна, общинска или др. служба, за която се иска цензъ III-класно — прогимназиално образование, като за образователенъ цензъ се признаватъ издаденитѣ атестати отъ полковитѣ кандидатъ-подофицерски школи“.

Следователно, щомъ се установи, че едно лице отговаря на условията, предвидени било въ закона за допълнение на чл. 2 отъ закона за държавнитѣ служители отъ 11 юли 1929 г., било по наредбата-законъ отъ 13 септемврий 1935 год. ще се приеме, че има прогимназиално образование и като така ще има правото да открива търговско заведение, стига да отговаря на останалитѣ условия на наредбата-законъ за уреждане на вътрешната търговия. (Окр. №1 — 18 — 11195 отъ 30. VI. 1937 г. до т. И. камари, г. г. кметовегъ и др., „Д. в.“ брой 143 отъ 6. VII. 1937 год.).

сж издадени. Търгуване по панаири, събори, курортни мѣста може да става извънъ района, за които важи разрешителното — само отъ амбулантни търговци, снабдени съ разрешителни, отъ Т. И. камари.

Като се иматъ предвидъ, обаче, разпоредбата на чл. 29 въ връзка съ чл. 37 отъ нар. законъ за уреждане вътрешната търговия, споредъ които амбулантни търговци, предвидени въ чл. 29 ако желаятъ да се снабдятъ съ разрешителни за амбулантна търговия, следва да подадатъ молба

Зеленчуцитѣ и тѣхната хранителностъ и смилателностъ

Зеленчуцитѣ и плодоветѣ сж най-добрата храна за човѣка. Въ настоящата статия ще говоримъ само за зеленчуцитѣ, а въ следующата и за плодоветѣ.

До неотдавна медицината не бѣ много добре разучила отличната роль на зеленчуцитѣ въ процеса на храненето и асимилацията. Тя много държеше на мѣстната храна и я препоръчваше за

всички тежко болни, у които трѣбваше да става прехранване, напримѣръ туберкулознитѣ, болнитѣ отъ ракъ и др. Днесъ ние знаемъ, че зеленчуцитѣ сж храна неотстъпваща въ никой случай на мѣсната.

Така следващото малко сравнение ни показва за съдържанието на различнитѣ храни:

на 100 части

говеждо месо	20	бѣлткъ.	7	тлъстини,	72	вода		
яйце	13	„	12	„	74	„		
млѣко	4	„	4	„	86	„		
сирене	29	„	31	„	36	„	5	вжглехидрати
масло	—	—	83	„	15	„	—	—
хлѣбъ	7	—	37	„	37	„	52	„
картофи	—	—	—	—	76	„	20	„
захаръ	—	—	—	—	6	„	93	„
грахъ	22	„	2	„	19	„	54	„
оризъ	8	„	—	—	15	„	76	„
царевича	10	„	5	„	18	„	66	„
овесъ	14	„	6	„	12	„	65	„

Зеленчуковитѣ храни сж лесно смилаети, безкрайно по-леко смилаети отъ месната и др. храни. Така спанакътъ, лободата, копривата и др. се смилатъ отъ здравъ стомахъ за $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ часа, морковитѣ и цвѣтното зеле за $1\frac{1}{2}$ часа, картофитѣ за 2 часа, зеле $2\frac{1}{2}$ часа, фасулъ и леща за 3 часа, месо младо — $3\frac{1}{2}$ часа, месо говеждо 4 — часа, свинско — 5 ч. Отъ това сравнение се вижда колко дълго време нѣкой невегетативни храни

даватъ работа на стомаха.

Зеленчуковитѣ храни сж най-добра храна за децата.

Така ние даваме вече въ 6 месецъ спанакъ и моркови, въ 8-мия цвѣтно зеле, въ 11-тия картофи, въ 15-тия супа отъ фасулъ, 24-тия пюре отъ фасулъ или леща и пр. А месо и яйца не позволяваме първитѣ четири години.

Зеленчуковитѣ храни сж първоначалната храна, която се позволява на реконвалесцентни.

Тѣзи храни сж най-мощнитѣ фактори при лѣкуване на нервно болнитѣ. Нервно болнитѣ не трѣбва да употрѣбаватъ месни, тлъсти и др. силни храни, а само плодове, млѣко и зеленчуци.

Зеленчуковитѣ храни сж отлична подкрепа въ храната на много други болни. Така камъкъ на злѣчката, камъкъ и пѣськъ на пикочната система, кожни болести и почти всички болести на храносмилателната система.

Тѣ сж, обаче, (заедно съ плодоветѣ) изключителната храна въ много болести, особено въ разни боледувания на артритизма. Каквито сж: ревматизъмъ, екзема, астма, захарна болестъ, подагра затлъстяване и пр. Въ тѣзи болести всѣква местна и друга силна храна безусловно забранена.

Зеленчуковитѣ храни сж едни отъ много ценнитѣ особено за туристи и работници на физически трудъ. Нашия селениятъ употрѣбятъ — съ много малки изключения — почти кржгла година зеленчука, като основна храна въ неговото меню (зеле, чушки, лукъ, домати, фасулъ и леща).

Кой отъ нашитѣ граждани, особено онѣзи, въ чиновническитѣ срѣди, които употрѣбаватъ много месна храна ще могатъ да сравнятъ своитѣ физически сили, своята енергия и издържанне

до кмета на общината гдето ще тръгватъ — ще трѣбва да се приеме, че нѣма законни пречки, щото единъ амбулантенъ търговецъ, отъ вида на тѣзи изброени въ чл. 29 отъ закона, да се снабди съ разрешително за амбулантна търговия и отъ по-вече общини, въ които ще тръгува.

Следователно, ако нѣкой амбулантенъ търговецъ за които е дума по-горе, желае да тръгува въ районитѣ на други общини, било то по панаири, седмични пазари, събори, или изобщо презъ всѣко време, *ще следва да се снабди съ съответното разрешително по реда на чл. чл. 37 и 39 отъ иар. законъ за уреждане на вж. трешната търговия, отъ всички общини, въ районитѣ на които ще желае да тръгува.*

Това снабдяване съ разрешителни отъ останалитѣ общини, ще става въз основа на представянето на първото издадено разрешително отъ първата община, гдето е получилъ разрешително амбулантния търговецъ и срещу заплащане предвидената въ чл. 37 § 4 такса, безъ да му се иска да представи документи, предвидени въ г. т. 1, 2 и 3 на чл. 37, понеже тѣзи документи той е представилъ при снабдяване съ първото си разрешително.

Плодовете и тяхната хранителност и смилателност

ВАРНЕНСКА ГРАД.
ОБЩ. ВЪВЕДЕНИЕ

Колкото и редовно да следя нашата преса намирамъ много рѣдко нѣщо писано върху плодовете. Сърбия и България сж дветѣ страни въ Европа, въ които има най-много плодове, и то така много че биха могли да изнесатъ грамадни количества плодове въ консервирано състояние. Италия която е тоже плодоносна въ това отношение стои много по-назадъ. Явно е значи отъ каква важностъ е въпроса за насъ не само, отъ медицинска, но и отъ стопанския гледна точка. Сигурно не е случайностъ обстоятелството, че въ Сърбия и България хората живѣятъ най-дълго. За менъ е доказанъ факта, че не малка вина въ това носи обстоятелството, че въ Сърбия вегетативната храна стои на първо мѣсто между селското и отчасти градското население. Ако се вземе подъ внимание колко плодове се консумиратъ въ тѣзи две страни, то ще се доде въ положение да се изтъкне грамадното значение на плодовете въ храненето на човѣка и дълготрайността на човѣшкия животъ.

Хранителността на плодовете зависи преди всичко отъ вида плодове, които се употребяватъ. Плодовете взето изобщо, съдържатъ почти всички елементи, които съдържатъ и другитѣ храни, но въ малко количество. Така напр. съдържатъ фосфати и соли, въглехидрати и тяхната главна хранителностъ зависи отъ процента на захарта, които съдържатъ. Така, грубо казано, гроздето е по хранително отъ крушитѣ, крушитѣ по хранителни отъ ябълкитѣ и пр. Много отъ плодовете съдържатъ мазнини, които сж отъ голѣмо значение при оценката на хранителността. Така орѣхитѣ, лешницитѣ, плодовете на кокосовата палма и пр. съдържатъ до толкова мазнини, че тѣ могатъ да бждатъ изкарвани и употребявани самостоятелно. Най-главното преимущество, прочие, не се състои въ тяхното съдържание на хранителнитѣ вещества, но въ това, че тѣ се употребяватъ не варени, значи се запазватъ за организма онѣзи хранителни вещества, които чрезъ варене или печене се загубватъ. Плодовете сж приятни на вкусъ и увеличаватъ апетита. Не отдавна имахъ едно малко пациентче (девојка), което нѣмаше абсолютно никакъвъ апетитъ и заранъ не можеше да вземе никаква храна. Напразно лѣкари, бѣха давали метали въ най-различна форма, за да възбудятъ апетита. Азъ наредихъ то вмѣсто закуска да получава $\frac{1}{4}$ кгр. грозде а на 10 часа една круша. Изхвърлихъ млѣкото, което се бѣше втрѣснало на детето. Детето бѣше преродено. Почна да се храни и въ скоро време изискваше и въ 4 часа $\frac{1}{4}$ кгр. грозде. Въ 8 недѣ-

ли детето нададе 2 кгр., нѣщо което не бѣше направило година на редъ. Както е известно у насъ имаше грозде много късно. Въ втората половина на октомврий може да го смѣнимъ съ круши, а презъ зимнитѣ месеци ще употребимъ ябълки. Презъ пролѣтнитѣ месеци съ орѣхи и мандарини. По този начинъ кръгла година въ нашитѣ страни можн да имаме плодове, чрезъ които да доставяме на организма нужнитѣ соли и захаръ. При плодовете трѣбва да употребяваме и кожата на плодовете, понеже тя съдържа безкрайни сили хранителни елементи. Така въ тази именно кожа се намиратъ и онѣзи вещества-витамины, които физиологията много цени, които не е изолирала, но действието строго опредѣлено. Плодовете действуватъ въ човѣшкия организмъ като възбуждащо апетитно срдѣство, второ като опрѣснителна храна, която да дава други сокове на организма, които не могатъ да се получатъ отъ меснитѣ храни и трето тѣ сж диуретици т.е. помагатъ на отдѣлянето на урината. Така цитираната девојка отдѣляше преди моята кура съ грозде 700 гр. урина въ 24 часа, а презъ цѣлото време на курата 1,300гр. Последното количество тя поддържа и днесъ. Вънъ отъ тѣзи превъзходни качества плодовете сж разлабителни, а нѣкой отъ тѣхъ стегателни.

Д-ръ И. М.

(изъ списание „Вестникъ на жената“)

Практични съвети

1) Чистене петна отъ мухи

Търкатъ се съ разрѣзана глава лукъ или оцетъ, а металически предмети се миятъ съ бобена вода. (Първата вода въ която сме варили зрѣлъ бобъ — тя се обикновено изхвърля). Съ бобена вода се вадятъ и мазни и други петна, ператъ се и вълнени дрехи.

2) Теченъ сапунъ за изчистване на мазни петна

Домашенъ сапунъ се настрѣва силно. Прибавя се къмъ него на малки порции амонякъ и се бърка. Прибавянето на амоняка въ малки порции продължава, докато всичкия сапунъ се разтвори. Следъ това се прибавя още тзлкова амонякъ, за да се получи гжста каша въ тази каша се трие мазното петно и после се изпира съ топла вода.

3) Вода за изчистване на дрехи

10 гр. чювенъ настърганъ на ситно се изварява съ 60 гр. вода, докато се получи извара 45 гр. Прецежда се презъ платно. Къмъ тази извара, поставена въ стъклена бутилка, се прибавя 250 гр. бензинъ, бърка се около половинъ часъ и следъ това се оставя на спокойствие. По дрехитѣ, които

въ живота и издържливостъ срещу болеститѣ, съ силитѣ на нашия селенинъ, още непокваренъ отъ приближаващата се култура?

За това колкото столѣтници имаме въ България, взето пропорционално, твърде голѣмото болшинство отъ тѣхъ, ние го виждаме да стърчи като въковни джбове въ нашето село.

Д-ръ М.

ХРОНИКА

Започнатъ е ремонта на топлитѣ морски бани съ разчотъ да бждатъ открити къмъ 10—12 май.

Също е започнатъ и ремонта на зградитѣ и въ „Св. Константинъ“. Предвидено е да се възобнови малкото езеро, около което ще бждатъ наредени пейки за публиката, а ношно време, както самото езеро, така и околоръстнитѣ дървета ще бждатъ феерично осветлявани.

Търговия. Въ търговата зала на общината ще бждатъ произведени следующитѣ търгове:

На 21 мартъ — 9 часа спазаряване за браснаро-фризюрския салонъ въ централнитѣ морски бани.

На 22 сжци — 9 часа спазаряване за 3-тѣ павилиона въ II-та частъ на приморската градина.

На 23 сжци — 9 часа спазаряване за правофотографиране въ св. „Константинъ“.

На 25 сжци — 9 часа спазаряване за бюфета при мостчето до аквариума.

На 26 сжци — 9 часа спазаряване за обушарницата въ св. „Константинъ“.

На 29 сжци — 9 часа спазаряване за 1 павилионъ и 1 пр. мѣсто за овощарница въ св. „Константинъ“.

Курортенъ брой. Въ началото на м. май редакцията ще издаде специаленъ курортенъ брой, който ще бжде изпратенъ почти въ всички градове на Царството. Желателно е заинтересованитѣ хотелиери, ресторанчици и др. търговци да дадатъ своитѣ реклами.

Декларациитѣ по беглика за 1938 година се получаватъ и подаватъ до 31 III т. г. както следва: За града — въ земеделското отдѣление на общината; за кв. Аспарухово — при кварталния агентъ, за селата и казашката махала — при кметскитѣ намѣстници.

Търговцитѣ отъ Варна които още не сж представили, въ контролното бюро за провѣрка и маркиране, мѣркитѣ и теглилитѣ си, сж длъжни да сторятъ това до 30 мартъ т. г.

се износватъ ежедневно се образуватъ петна отъ вода, прахъ, мазнотии и пр. Само съ четката не всички петна могатъ да се отстранятъ.

Петната се отстраняватъ, когато четката предварително се намокри съ тази течностъ и тогава се четка дрехата,

4) Вадене петна отъ бѣлото

Петна отъ плодове изчезватъ често само като ги изператъ съ сапунена вода и амонякъ. Не изчезватъ ли, можемъ да употребимъ слабъ разтворъ отъ хлорна варъ.

Петна отъ червено вино се чистятъ съ Eau de javelle (алумива). Ако сж съвсемъ прѣсни, могатъ да се изчистятъ като сѣ поръсятъ съ соль и намокрятъ съ лимонъ и следъ това изложатъ на слънце. Сапунената вода ги допира после.

Петна отъ плесень не могатъ да се изператъ, ако сж много стари. По-прѣсни петна се чистятъ съ разтворъ отъ 15 гр. нишадъръ на прахъ и 60 гр. готварска соль въ единъ литъръ вода. Намокриватъ се петната съ този разтворъ (дрехитѣ сж сухи). Щомъ изсъхнатъ, пакъ ги намокримъ и повтаряме до тогава, до като петната изчезнатъ. Най добре става това като простремъ дрехитѣ навънъ върху зелена трева.

Петна отъ ражда, ако сж прѣсни, се вадятъ като тѣзи съ червено вино, ако сж стари, намокриватъ се нѣколко минути съ разтворъ отъ една частъ оксална киселина, малко лимоновъ сокъ на осемъ части вода. Следъ това се ператъ въ гореща сапунена вода. Също и щавелно-киселата соль премахва раждата.

Петна отъ мастило се чистятъ по сжщия начинъ като тѣзи отъ раждата.

Захабени петна отъ кръвъ се чистятъ съ ок-

сална киселина соль или разворъ отъ хлорна варъ Тънки нѣща натопяваме въ една сапунена алумива, на която се прибавя малко оцетъ и спиртъ.

Петна отъ смола се чистятъ съ разтворъ отъ бензиновъ сапунъ въ чистъ алкохолъ, може да му се прибави и малко спиртъ.

Петна отъ шоколадъ и кафе се чистятъ като натъркваме нѣколко пжти съ глициринъ и изтриваме съ дестилирана вода или спиртъ.

Петна отъ потъ се чистятъ съ смѣсъ отъ три части сѣренъ етеръ, три части спиртъ и една частъ амонякъ.

Петна отъ блажна боя се чистятъ съ терпентинъ. Следъ чистенето съ кавито и да сж ядки веществата като алушива, разтворъ отъ хлона варъ или отъ щавелно-кисела соль, дрехитѣ се изпиратъ веднага добре съ топла вода и сапунъ, за да имъ се прекжсне разяждащото действие.

Право на министерския съветъ да нормира ценитѣ

Съгласно решение № 718 отъ 4. XII. 1936 г. на Върховния касационенъ сждъ, може да се нормиратъ ценитѣ — на едро и на дребно — на предмети предназначени за употребление отъ населението. А кои именно предмети Министерския съветъ решава суверенно — чл. 6 п. в. отъ закона за облекчение продоволствието и пр.

Печатница „Варненска Поща“